

14 MRT 2018

201701973 3 '1

Zorginstituut Nederland

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. de heer
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg II
Geboortezorg, Mondzorg &
Zintuigen

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2018012186

Datum 13 maart 2018
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer

2018010405

Onze referentie

2018012186

Uw referentie

G47 201701973

Uw brief van

28 februari 2018

Geachte heer

U hebt op 28 februari 2018 aan Zorginstituut Nederland (hierna: het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet. Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding het aanbrengen van twee implantaten in de bovenkaak.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van hoorzitting ontbreekt nog. Het Zorginstituut brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In artikel 31.2 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak voor tandheelkundige implantaten omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet (Zvw) is bepaald.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering.

Tandheelkundig advies

Na kennisneming van het geschil heeft het Zorginstituut dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn tandheelkundig adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd. De tandheelkundig adviseur deelt het volgende mee.

Het geschil

Verzoeker is een inmiddels 23-jarige, die op 8-jarige leeftijd zijn voortanden is verloren als gevolg van een ongeval. Zijn voortanden zijn toen vastgezet met een beugel. Verzoeker heeft sindsdien last van zijn voortanden, omdat deze niet zijn vastgegroeid. Doordat hij jarenlang een ontsteking heeft gehad, is zijn kaakbot niet aangegroeid. Volgens behandelend arts zijn de elementen volledig verloren.

Verzoeker heeft een aanvraag ingediend voor twee implantaten op de plaats van de centrale snijtanden in de bovenkaak (en daarna twee kronen op de implantaten). Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat de voortanden, inclusief de wortel, niet verloren zijn gegaan.

Beoordeling

Er zijn twee situaties wanneer implantaten onder de verzekeren prestatie krachtens de Zorgverzekeringswet vallen:

- 1) Wanneer het frontelementen betreft die in het geheel niet zijn aangelegd of waarvan het verlies het directe gevolg is van een ongeval, mits de noodzaak van deze zorg is vastgesteld voor 18^e verjaardag van de verzekerde en de behandeling is voltooid voor zijn 23^e.
- 2) Wanneer er een indicatie tot bijzondere tandheeskundige hulp is. Er moet dan sprake zijn van een ernstige verworven aandoening van het tand-kaak-mondstelsel. Een van de indicaties is een blijvend dento-aveolair defect ten gevolge van een ongeval. Hiermee wordt bedoeld dat niet alleen het gebitselement, maar ook een substantieel deel van de kaak is verdwenen na het ongeval.

Ad 1:

In het geval van verzoeker heeft op minderjarige leeftijd een ongeval plaatsgevonden, waarbij de twee centrale snijtanden uit zijn mond geslagen zijn en daarna zijn teruggeplaatst. De twee teruggeplaatste elementen zijn nu niet meer te behouden. De noodzaak tot implantaatbehandeling is niet voor de 18^e verjaardag van verzoeker vastgesteld. Ook heeft verzoeker inmiddels de leeftijd van 23 bereikt en de behandeling is niet voor het bereiken van deze leeftijd voltooid.

Conclusie:

Naar het oordeel van de tandheeskundig adviseur heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen.

Ad 2:

In het geval van verzoeker zijn de gebitselementen na het ongeval herplaatst in de kaak, en hebben daar ruim 15 jaar standgehouden. Bij substantieel botverlies zou geen mogelijkheid tot herplaatsing hebben bestaan. Verzoeker voldoet niet aan de voorwaarde om voor vergoeding van de gevraagde behandeling in aanmerking te komen.

Conclusie:

Naar het oordeel van de tandheeskundig adviseur heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen.

Zorginstituut Nederland
Zorg II
Geboortezorg, Mondzorg &
Zintuigen

Datum
13 maart 2018

Onze referentie
2018012186

Juridische beoordeling

Zorginstituut Nederland heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Op basis van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering en het advies van de tandheeskundig adviseur, adviseert het Zorginstituut de aanvraag van verzoeker af te wijzen.

Hoogachtend,

Zorginstituut Nederland

Zorg II
Geboortezorg, Mondzorg &
Zintuigen

Datum

13 maart 2018

Onze referentie

2018012186